

Bilag til beretn. vedr. ministerkontrol med bevillinger.

ren at gribe ind i sager vedrørende punkterne 1-7, enten efter at en sag var indbragt for ham f.eks. af et enkelt bestyrelsesmedlem eller af udenforstående personer eller på ministeriets eget initiativ, foranlediget af offentlig omtale af sagen eller af anden årsag.

En sådan bestemmelse måtte suppleres med nærmere regler f.eks. om tidsfrister, inden for hvilke ministerens indgreb i sagen skulle finde sted.

Den mindst problemfyldte løsning ville dog formentlig være, at der til filmlovens heromhandlede bestemmelser i kapitel 4 blev føjet en bestemmelse, svarende til den i kunstmuseumslovens § 7 om Statens Kunstmuseumsnævn indeholdte (jvf. lov nr. 351 af 21. juli 1971).

Ifølge denne bestemmelse (§ 7, stk. 4) er nævnets afgørelser endelige. „Hvor enstemighed ikke foreligger, kan ethvert medlem af nævnet dog forlange sagen indbragt for ministeren for kulturelle anliggender“.

I forbindelse med en tilsvarende bestemmelse i filmloven kunne man overveje en ændring af § 12 vedrørende bestyrelsens sammensætning. Ifølge denne bestemmelse udpeger ministeren personlig ét medlem af filminstituttets bestyrelse og bestemmer, hvem der skal være formand og næstformand. To af de øvrige medlemmer udpeges efter indstilling af de faglige organisationer, to efter indstilling af repræsentantskabet, jvf. herom lovens § 15.

Denne bestemmelse kunne ændres derhen, at ministeren personligt udpeger 2 medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet kun ét medlem.

Det tilføjes, at kulturministeriet endnu ikke for sit vedkommende har taget stilling til de ovennævnte muligheder for ændring af film- og biografloven, men på indeværende tidspunkt alene har ønsket at gøre udvalget bekendt med de efter ministeriets opfattelse foreliggende muligheder for en praktikabel lovændring.